

novi glas

magazin HAK-a

3 / 1991

augustin blazović

TRNULE...

Mnogo svečevanj je bilo u toku ovoga ljetu u čast hakovca prve ure, pjesnika i staroga borca, našega Augustina Blazovića. Hrvatski akademski klub je gizdav na jednoga od najaktivnijih i najmjerodavnijih aktivistov u povijesti kluba i rado se stavljamo u dugi red gratulantov.

Pravoda, naše mogućnosti su skromne. Ali ipak. Ovim posebnim brojem Novoga glasa, koga smo posvetili pjesniku Augustinu Blazoviću, kanimo mu postaviti vridan spomenik.

Na ovom mjestu se kanimo zahvaliti i dr. Nikoli Benčiću i Jurici Čenaru, ki su pomogli uredjivati ov posebni broj u čast Augustina Blazovića. Najveća hvala sliši pravoda samomu pjesniku i jubilaru, ki nam je stavio na raspolaganje svoje nove pjesme, i komu kanimo ovim posebnim brojem Novoga glasa najsrdačnije čestitati k sedamdesetljetnici.

Dragi štitelji, osvidočeni smo, da ćete i Vi uživati Blazovićeve pjesme, kako smo to djelali i mi pri sastavljanju ovoga

pjesnička troika

augustinu blazoviću
prilikom sedamdesetnice

mate
ignac
augustin
imena
kot
rosa i dim
ali
miloradić
horvat
i
blazović
s njimi su
virostovali
i
s licem prema narodu
stali

j. č. 1991

posebnoga broja Novoga glasa. Mislimo, da ne tribamo zgubiti još mnogo riči o vridnosti pjesam i pjesnika, jer ne bi našli prave izra-

ze. To more samo drugi pjesnik. Pjesmi "pjesnička trojka" Jurice Čenara ne tribamo - ni ne moremo - ništa nadodati. uredništvo

vlasnik, izdavač, nakladnik: Hrvatski akademski klub

uredniki Novoga glasa: Jandre Palatin, Franjo Šruff

uredniki ovoga posebnoga broja: dr. Nikola Benčić, Jurica Čenar, Franjo Šruff

crteži: Bjelko Frank

slaganje: Regina Palatin, Kristina Karall

lay-out: Franjo Šruff

ekspedit: Regina Palatin

foto-slog: Hrvatski akademski klub, Schwindgasse 14/10, A-1040 Beč

tisak: Wograndl, Matrštof

nakladni poštanski ured: A-1040 Beč/Wien

manuskripti se šalju na adresu: Hrvatski akademski klub, Schwindg. 14/10, 1040 Beč/Wien;

tel.: 0222 - 505 71 06, telefaks: 0 222 - 505 71 06

konac redakcije za broj 4/1991 je 30. septembra 1991.

S A D R Ź A J

MALE SATIRE

Uvod k satiram	6
Skepsis	6
Nihilizam	6
Satire	7
Giblji se stara	7
Pupak svita	8
Pošiškane misli	8
Perpetuum mobile	9

RIČ MED TRNJEM

Ča čini duh?	12
Rič med trnjem	12
Neljudi	13
Memento/Spominak	13
Sprognanim Frelištofcem	13
U Škociji	14
In Schottland	14
Tmule	14
Duhovitost i humor	15
Trg oholije	15
Markt der Eitelkeiten	15

SVAKORJAČKO

Misim tijesto	18
Pjesnikom mladim	18
Den jüngeren Dichtern	18
Srce na dlani	19
Die Mücken	19
Wozu übersetzen	19
Mein Deutsch	20
Seitenblicke	20
Kulturbanausen	20
Eintagsfliegen	20
Künstlichkeit	20
Seifenblasen	20
Kurzgedichte	20
Po večernjem mraku	21

Gola pjesmica	21
12 poštenih muži	22
Patuljak patuljkom	22
Zač	23
Iglice - Iskrice	24

ZA DALJNI PUT

Freies Geleit	26
Slobodan pristup	26
Zakrivaj rič	27
Verbirg dein Wort	27
Pjesmica tiha	27
Ein stilles Liedchen	28
San spasonosni	28
Heilsamer Schlaf	28
Zgubljena budućnost	28
Verlorene Zukunft	28
Neobična zima	29
Za rastanak	29
Ljubav	29
Za prirodu	30
Novi zastor	31
Bogatuš	31
San	32
Sove i vrane	32
Jesen	32
Ne morem	33
Ich kann 's nicht	33
Baklja i grm	34
Opis	34
Zrcalo	34
Uzdah za domovinom	35
Gorka sadašnjost	36
Bittere Gegenwart	36
Keserü jelen	36
Krvavo ljeto	37
U magli	38
Na barikadi leda	38

AUGUSTIN BLAZOVIĆ I HRVATSKI AKADEMSKI KLUB 40

AUGUSTIN BLAZOVIĆ I (NOVI)GLAS 42

ŽIVOTOPIS 43

UVODNIK 2

IMPRESUM 2

trnule...

.....su jesenski, divlji, škuroplavkasti bobičasti sad.

Poznate trnule? Stariji možda da, a mladi? Neznam, možda.

Znam si ali predstaviti, da si oni mislu kad vidu, ako zagledaju u prirodi trnule, da su to otrovne, tamnoplave bubuljice s trnjem, žuke i kisele, ke spljunemo prez užitka iz ustiju. Ali strpljenjem i na vrime su one slasne, za uživanje osebito na obiljno prostrtom stolu prirode.

U neki seli se zovu kukinje, što su samo sinonimi istoga sadržaja.

Ali da je moremo uživati, no da, moramo znati, kada je smimo ubrati i kako je moramo prirediti.

U kratkom jesenskom vrimenu, po prvom smrzu, nešto malo sprženo, onda nam se raču jesenskom slasnošću i slatkom gorškoćom.

Takove su i ove Blazovićeve pjesme. Slatke, slasne, ali i žuke, sâd našega manjinskoga žitka, znaki prostoga življenja u toku vrimena, u slova zgusnute misli u podlizivanju slapov novoga i novotarenja. To su pjesme kada se u škurini duha rodu iskrice za hipac, kad se one rasprsnu i rasvitlu bit, ka nam na sekundu da naslutiti put u magli, put u človičju svršenost.

To su pjesme človika na putu, svidočanstva toga trudnoga ljudskoga putovanja.

dr. Nikola Benčić

MALE SATIRE

UVOD K SATIRAM

Ne ismihavaj druge!
Povuci samoga sebe
za nos!
Smišnoga j' dosta
u svitu
no i na tebi
a i na meni.

VORWORT ZU DEN SATIREN

Verhöhne nicht die anderen!
Pack dich selbst
bei der Nase!
Komisches gibt es genug
in der Welt
ja auch an dir
und auch an mir.

SKEPSIS

Don Quichote
vjetrnjačam
daj mira!
Viteštvo tvoje
i pjesništvo moje
komu u svitu
još imponira?

SKEPSIS

Don Quichote
lass die Windmühlen
ruhen!
Wem imponiert
noch in der Welt
dein Heldentum
und meine Gedichte?

NIHILIZAM

Prez mriže
i udice
loviti ribe
u potoku
prez vode.

NIHILISMUS

Ohne Netz
und Angelrute
Fische fangen
im Bach
ohne Wasser.

Budimpešta, 4. VI. 1991.

SATIRE

19. VI. 1991.

Paprika
papar
i sol.

Sol u juhu
paprika u kobasicu
papar nazlobnjakom
pod nos.

Za zdravlje tijela
kadgod pelin.
Za zdravlje duha
kadgod satire.

GIBLJI SE STARA

27. IX. 1989.

Tako je rekao
kad ju je na vrati tramvaja
skoro pogazio.
„Beweg dich
alte Schachtel!“

Prvi put je čula
tu rič „alte Schachtel“.
Prvi put joj se je stao
ukunjajuć jedan školar
da njoj prepusti mjesto
da sjedne.

Zutra će biti sedamdeset.
Prošlo ljeto bi bila
imala zlati pir.

Kad joj muž ne bi bio
ostao po boju u ropstvu
u kom je i umro
i mala kćerkica ne bi bila
poginula po boju od glada
sirota ne bi bila sad sama.

PUPAK SVITA

maj 1991.

Negda je pitao
nazlobni Luka
plajgorsku tetu
stoji li ona
na pupku svita.

A sad se je
ta pupak svita
poprižnuo doli
s plajgorskog briga
u sredinu Gradišća.

POŠIŠKANE MISLI

10. IV. 1991.

Ne brbljaj previše!
Sve redji su
vlasi na glavi.

Počesaj si vlase
ki na sve strani
prhaću.

Počesaj i misli
pošiškaj je sam
prije neg je
pošiškaju drugi.

PERPETUUM MOBILE

Teplice, 20. II. 1991.

... sada još nije bilo Gradišćanski Hrvati, tako
 ... ča se Dominik nastaju i političari —
 ... egziste u... i glumci — ili folklo-
 ... Otišak je barem dobila
 ... na drugu stranu... alizi HN... je djelala
 ... ost... HN... svaki broj od
 ... sred... 1988 do 1989
 ... 2000... gov je bilo u tom
 ... HN... osjeku 59,2
 ... mesta... u... broju. Svoju
 ... je... u 15
 ... svojem... Sudeći po

Po... je Bonni zaklju-
 čuda...
 ... ličnosti...
 ... vatske (samo 5...
 ... ličnosti) —
 ... ga naroda... A u istu

Po... su
 još nije...
 je prip...
 priliku...
 on, ki se... predstavila

Crikva... nada-
 u Hrvatski... ako djelo osta-
 tim već...
 ... je na jednom...
 ... (č... HN),
 ... tim...
 ... Ali

Da je...
 privred...
 tako cinjenica...
 guranje med pojedini...
 veća pogibel nego...
 Za nju je teško razumljivo, zač...
 hrvatske firme ne inzeriraju u
 HN. Najsimpatičnije u ovi naši

*Govorimo
 pismo
 listama*

RIČ MED TRNJEM

ČA ČINI DUH?

19. VI. 1991.

Sanja li riba u vodi?
Kakov san ima srna u lozi?
More zečica spavati mirno
uz svoje mlade u travi?

A kakov je moj san?
Kakove sanje?
Tužne i mile
prazne lupinje?

Prekine li smrt
svaku sanju i san?

Srce ni u snu
ne počine
samo u smrti
tucat prestane.
Još čuje sluh.
A ča čini duh?

RIČ MED TRNJEM

juni 1991.

Sviraj na tambura
sviraj za šiling
sviraj za groš!

Deri stinjačke čizme
nosi hrvatsku nošnju
ali zataji
da si Hrvat.

Cvilju gusle
sviraju tambure
bubnjaju bubnji.

Ali pratež
riči hrvatske
ostala je visit
med trnjem.

NELJUDI

(Po prvi ubijeni na granici samostalne Hrvatske)

26. VI. 1991.

Svit je pun
Kajnov i Abelov.

Jesi li Abel?
Jesi li Kajn?

Nisi li Abel?
Nisi li Kajn?

Kade si bratinstvo,
kade sestrinstvo?

Vuk vuku zna biti bolji
neg človik človiku.

MEMENTO/SPOMINAK

Ništa nije zgubljeno
sve je zabilježeno
prik vijekov neizbrisivo
na zemlji - na firmamentu
do prostora granic
prik granic vrimen.

SPROGNANIM FRELIŠTOFCEM

(Hermi iz Frelištofa)

24. juna 1991. (po posjetu u Novom Selu kraj
Bratislave)

Simo i tamo seljeni
ostajemo ono ča smo
Danas ovde, zutra onde,
a pokojni u duhu s nami.

Domaća im gruda
samo kosti pokriva.
O njevoj ljubavi
se trava pomina.

U ŠKOCIJI

16. VII. 1991.

Ako hoćeš
u Škociji
biti pjesnik
- za volju božju! -
ne prosi si novca
ne prosi pinez !

U Škociji
je rič
„honorar“
nepoznata.

Pinez si smi
prošiti u kapu
na ulici prosjak
i potepuh.

IN SCHOTTLAND

Wenn du in Schottland
als Dichter gelten willst
- um Gottes willen -
verlang keinen Lohn
verlange kein Geld!

In Schottland
ist das Wort „Honorar“
unbekannt.

Um Geld darf bitten
in seine Mütze
nur der Vagabund
und der Straßenmusikant.

TRNULE

17. VII. 1991.

Vi ste med glog
na tvrde koščice
posipane
kasne jeseni
smrznule suze.

Nigdo vas ne sadi
nigdo ne trga.

Modre
trpke i gorke
dok vas ne umeknu
sriž i mraz
kot preteče zime.

DUHOVITOST I HUMOR

27. IV. 1991.

Ljudi niskoga stasa
moraju imat humora
da im ne zraste na hrptu
puklja otrovnog jada.

Duhovitosti
ne pokusi
prodavat u funti
nego u miligrami.

TRG OHOLIJE

MAKT DER EITELKEITEN

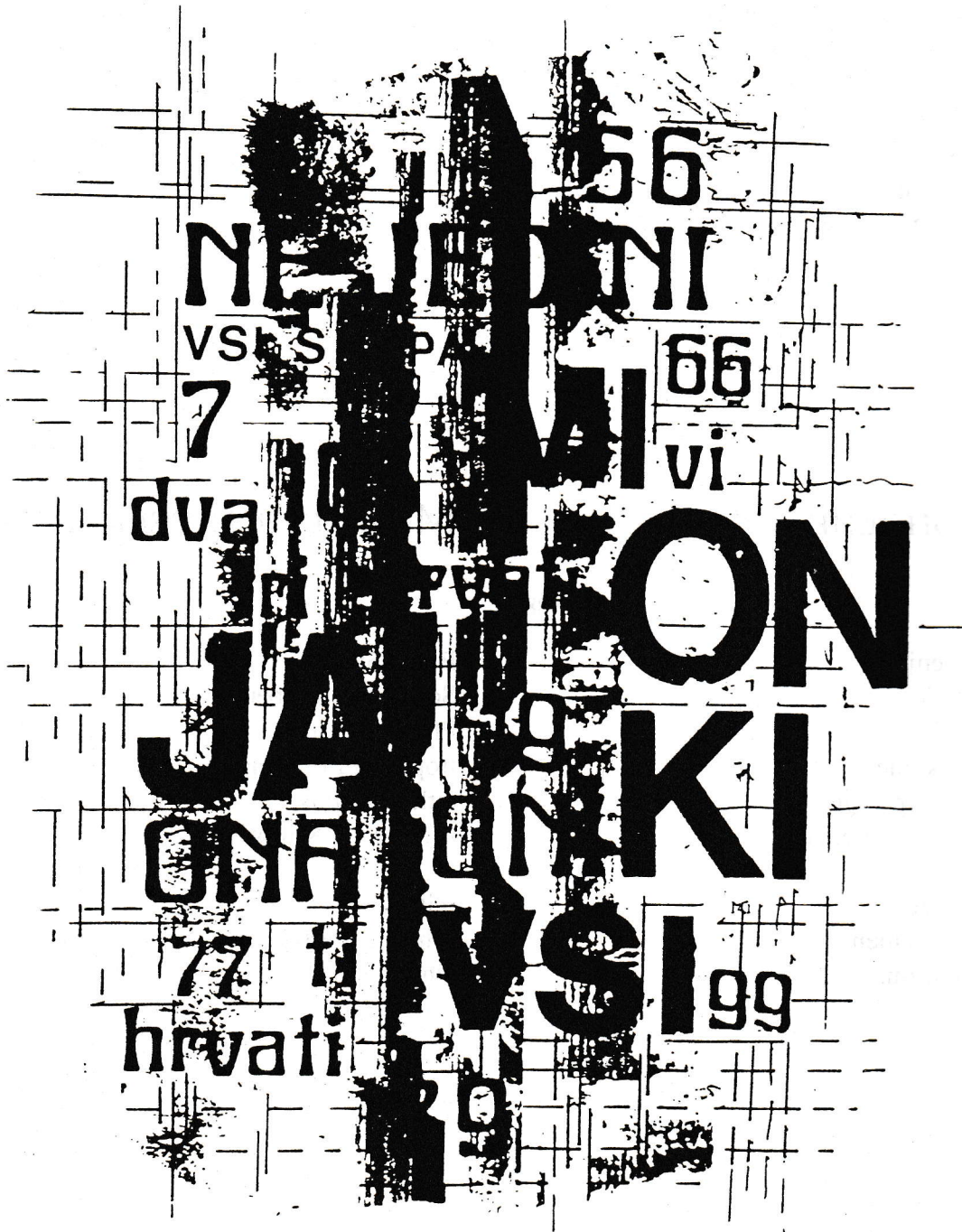
12. II. 1988

Šaro kamenje
kričeće boje
pauna perje
tropske rastline
oholo skaču papige
i vrvljive kolibri ptice

jedan vrebac
surkasto shranjen
šuti med njimi.

Bunte Steine
Schreiende Farben
Pfauenfedern
tropische Pflanzen
eitle Kakadus
springende Kolibris

mittendrin
schweigt verborgen
ein Spatz.

SVAKORJAČKO

MISIM TIJESTO

17. VII. 1991. (u zori)

U zori ljetnoga dana
dok vani fućkaju kosi
misio sam tijesto
za pjesme ...

Ča će biti od tijesta?
Hlib slasnoga kruha
dobra pogača
kolač ili paljuk?

Ja misim i misim
ludo i brzo
i ne znam
ča je za peć
za tiskaru
i ča triba
kokošam hitit
za hranu.

PJESNIKOM MLADIM

17. VII. 1991.

Vi ste
za dobrih
par korakov
najper.

No ja sam
k cilju
za cijeli milj
bliže.

DEN JÜNGEREN DICHTERN

Ihr seid
mir gut
um etliche
Schritte voraus.

Doch ich bin
um eine Meile
näher
dem Ziel.

SRCE NA DLANI

17. VII. 1991.

Dok drugi pletu mrižu
i skrivaju misli svoje
u zagonetke i ganjke
riči i slik
ja svoje srce
bespomoćno i ludo
nosim na obadvi dlani.

DIE MÜCKEN

17. VII. 1991.

Es gibt viele Mücken
die sich im Lichte der Lampen
für tolle Könige halten
und weil sie sich
vom Lichte nicht trennen
wie unnütze Opfer verbrennen.

WOZU ÜBERSETZEN?

17. VII. 1991.

Warum soll ich
in meiner Muttersprache
geschriebene Gedichte
noch übersetzen?
Lieber schreibe ich neue.

Übersetzte Gedichte
sind wie
übertragene Kleider.
Warum nicht neue
schneidern
auch wenn sie nicht
so gut sitzen.

MEIN DEUTSCH

17. VII. 1991.

Ich weiß
mein Deutsch
ist fehlerhaft.

Aber zeige du
was du kannst
in einer
dir fremden Sprache.

SEITENBLICKE

17. VII. 1991.

Im Rampenlicht
hält sich so mancher
bunter Schmetterling
für unerhört wichtig.

KULTURBANAUSEN

17. VII. 1991.

Kulturbanausen
schlürfen Sekt ohne Pausen.
Beneide sie nicht!

EINTAGSFLIEGEN

17. VII. 1991.

Der Lebenssinn
der Eintagsfliegen
ist leicht zu verpacken
in eine süß-klebrige
Mozartkugel.

KÜNSTLICHKEIT

17. VII. 1991.

Inhalt
leer
gut
verpackt.

SEIFENBLASEN

17. VII. 1991.

Seifenblasen
schillern im Licht.
Wenn sie zerplatzen
grämt sich das Kind.

KURZGEDICHTE

17. VII. 1991.

Auch so manches
kurze Gedicht
zerplatzt
in schärferem Licht
wie eine Seifenblase.

Ich meine nicht
so sehr die anderen
sondern mich
und meine Gedichte.

PO VEČERNJEM MRAKU

Kad se počne
spuščati
večernji mrak
sve uže i uže
mi stišće pluća
otrovni zrak.

Prostarana soba
oko mene nastaje
sve tjesnija
dok se sunce
spušća u grob
i dan putuje
u mrtvu prošlost.

Ali onda se
probudi duh
da probija
granice mraka
i bdije u meni
kroz noć.

GOLA PJESMICA

Tupo
nejasno
zvučni
odziv
u šumi.

U sklad
se ipak
pretvara
nemir
u duši.

Gola pjesmica
čeka
na završnu rič
na skladni
akord.

3. VIII. 1991.

3. VIII. 1991.

12 POŠTENIH MUŽI

juni 1991.

Kad jedan lažac
najde dva druge lašce
a ovi najdu još tri
pak se to još pomnoži
kroz dva:
To je cio tucet
poštenih muži
ki kroz oganj i vodu
još i na sudstvu
pak i pod prisegom
skupa držu.

PATULJAK PATULJKOM

Teplice, 19. II. 1991.

Pobiraš
opišeš
velikim marom
i znanstvenim aparatom
krtorovine.

Onda je prispodabljaš
visokim goram.

Pak opet ustanoviš
znanstvenom analizom
da su po redu
prispodobljene brigom
samo obične male
krtorovine stare.

ZAČ

juni 1991.

Zač človik
postane človiku
vuk?

Zač človik
prebija človika
na križ?

Zač vlada
mržnja u svitu
kad za ljubavom
hlepi vas svit?

Zač
i zač
i opet
nek zač?

I G L I C E - I S K R I C E

Nemirna savjest
protivnike išće i onde
kade ih nema.

*

Nemiran človik
boji se kadgod
još i vlašćega sinja.

*

Krznjavo pseto
laje na cesti sela.
Kola prolazu.
Pseto srdito
žrka oblake praha.
Na koga se jada?

*

Mentalne skleroze
(slabosti razuma)
bojim se manje
nego moralne
ka ne zna oprostiti.

*

Ako bih se silom
hotio dopadati ljudem
kako bih se mogao
dopadati Bogu?

*

Prigni čelo na pepeo
klaštraj volju
molitvom i postom
pomiri se s Bogom
i s ljudi
dileći dare ubogim!
Veseli se na Vazam!

*

Kad ne bih bio
pripravan oprostiti
usudio se ne bih
pristupiti k oltaru.

*

Ki je drugog mišljenja
more mi biti protivnik
ali ne neprijatelj
jer ne poznajem človika
komu ne bih znao
i ne bih morao
oprostiti.

*

Kad vjetrić puše
suhu lišće se giblje.
Ti budi miran!

*

Budali hoćeš
tupu pamet soliti?
Čuvaj se toga!

*

Kada tat tata
preseneti pri kradnji
obadva šutu.

*

Laži imaju
kratke noge - ali
daleko smrdu.

*

Zaman mislite
da ćete tamburanjem
napuniti zipke.

NAZLOBA
Kad slipi slipoga
sretne pak veli:
Hodi s manom!
Iskljuvajte oči
onim ki vidu.

DVOJBE
Čemu pisati
pjesme duge?
Danas ljudi
obožavaju možda i to
ako pjesnik na papir pljune.

KUKOVAČA I ORAO
Dosad je kukovača
svoja šarena jaja
u tudja gnjazda metala.

Sad se je ona sama
posadila na tudja
velika jaja.

No jaja bišu od orla.
Znate si misliti
kako se je
med kukovačom i orlom
završila borba.

REP I GLAS
Ptica - ptica pave
oj ko si mi lipa
kad raširiš rep.

A kad si zapjevaš
pak se tim zvišavaš
vas svit će te tepst.

ZA DALJNI PUT

ZA DALJNI PUT

(po 70. rođendanu)

Heinz Piontek

FREIES GELEIT

Da wird ein Ufer
zurück bleiben.
Oder das Ende
eines Feldwegs.

Noch über letzte
Lichter hinaus wird gehen.
Aufhalten darf uns
niemand und nichts.

Da wird sein
unser Mund
voll Lachens.

Seele
reiseklar.

Das All
nur eine schmale Tür
angelweit offen.

SLOBODAN PRISTUP*

Ovde će ostati
jedna ubrov.
Ili konac
poljnoga puta.

Pojt će još dalje
prik posljednjih svitil.
Ne smi nas držati najzad
nigdo i ništa.

Tamo hte biti
usta naša
posmiha puna.

Duša
čista na put.

A svemir
samo uska vrata
širom otprta.

* Napomena pisca: "Pred par ljeti sam preveo ovu pjesmu Heinza Pionteka. Držim ju za jednu od najlipših pjesam, ke sam u prošli ljeti pročitao. Izabrao sam ju, neka mi bude putokaz za daljnji dio mojega žitka."

ZAKRIVAJ RIČ

12. II. 1988.

Zakrivaj svoje riči
zakrivaj njezine smisli!

Čudit ćedu se
ako smisla ne shvatu.

Igraj se s njimi
igraj se s riči!

Gdo zna?
Moglo bi biti
da ćedu ti vindar
ili upravo zato
pjesnički vijenac dodilit.

VERBIRG DEIN WORT

Verbirg dein Wort
den Sinn deiner Worte!

Sie werden staunen
wenn sie dich nicht verstanden.

Spiel mit ihnen
spiel mit den Worten!

Wer weiß?
Es könnte sein
sie werden dich trotzdem
oder gerade deshalb
für einen Dichter halten.

PJESMICA TIHA

12. II. 1988.

Jedna mi pjesmica
zuji u glavi
ne da mi mira.

Gdo će ju čuti?
Nigde nikoga
nima.

Pjevam ju sebi
pjevam ju Tebi
Ti si svagde nazoči
Ti ju čuješ u meni.

EIN STILLES LIEDCHEN

Ein Liedchen
summt mir im Kopf
es nimmt mir die Ruhe.

Wer wird es hören?
nirgends niemand
wird es vernehmen.

Ich sing' es mir
ich singe es Dir
Du Allgegenwärtiger
Du hörst es in mir.

SAN SPASONOSNI

12. II. 1988.

O mušičasta muza
daj mi zaspati
daruj mi san
napusti konačno napetost
žic moje nemirne duše.

Pjevanje boli
iz bolesti žarkih
prosta pjesma se rodi
o dojdi
o dojdi
san spasonosni!

HEILSAMER SCHLAF

Ach, launische Muse
lass mich doch schlafen
lass die gespannten Saiten
meiner ruhlosen Seele
endlich jetzt sich entspannen.

Das Singen tut weh
das einfache Lied entsteht
aus beglückenden Schmerzen
o komm
o komm
du heilsamer Schlaf!

ZGUBLJENA BUDUĆNOST

31. I. 1991. (u zori)

Prošlost pozabit?
Posljedica teška
iskorenjenosti.

Za sad odgovornost
prepustiti
drugim?

Zgubiti
budućnost.

VERLORENE ZUKUNFT

Die Vergangenheit vergessen?
Folgeschwere
Entwurzelung.

Für die Gegenwart
die Verantwortung
anderen überlassen?

Die Zukunft
verlieren.

NEOBIČNA ZIMA

21. I. 1990.

Golo polje
čežnjom čeka
na jupu
bijeloga sniga.

Črni snig
pada u noći
kao lušija
na Črnu Vodu
u Lugu.

ZA RASTANAK

Göttweig, 28. XI. 1989.

Kad me jednom
već ne bude
ovde na svitu

kad se desna moja
i jezik raspadu
u zemlji domaćoj

neka duh moj
dalje boravi
na zemlji med vami
u pismu i psalmi.

LJUBAV

12. IV. 1991.

Ljubav je veća
od srca mojega.
Ljubav je veća
nego sam ja.

Ljubav je veća
neg ja i ti.
Ljubav je veća
neg cijeli svit.

Vindar se ona
shranja i skriva
zaista u svakom
i najmanjem biću.

ZA PRIRODU

Kad bi najednoč
svi gorski zviranjki
prestali točiti bistru vodu
ča bi to bilo?

Kad oblaki s neba
ne bi zivali
godine rodne na polja
ča bi rodilo?

Kršno kamenje
mrtvi i goli brigi
prazne i puste doline
kot miseca krastavo lice.

Nigde živin
nigde raslin
nigde života.

Oj voda
dar ljubavi vječne
prez tebe smrt
i tužna golota.

NOVI ZASTOR

8. VI. 1990.

Veselje nad rušenjem
željeznoga zastora
zdavno je mimo.

Sada mi zapadni
čelične paučine
pohlepnosti gradimo.

Solidarnost je s milijuni
u trezori bankov
strogo zaprta.

Jedanaesta zapovid glasi:
Sve si posvoji ča moreš
ali ne daj se ulovit!

BOGATUŠ

Teplice, 12. IX. 1989.

Sidi sâm
u krasnoj raskošnoj palači.
Oči gladni na kapital
uši zaprti za krike ubogih
ruke broju banknote.

Usta uživanja željna
trbuh naduhnut
od biranog jila i pila
led oko srca.

Krežuš iz mitologije grčke
sve ča mu ruka dotakne
pretvori se odmah u zlato
zlato kot olovo teško.

SAN

21. I. 1990.

Oj slatki san
ne biži od mene
sve dublje i dublje
u noć!

Za zoru jesi
zakašnjen gost.

SOVE I VRANE

21. I. 1990.

U noći se sove u lozi
po danu se vrane na lapti
o smrti tanaču.

JESEN

30. VIII. 1986.

Ne dam se još
postaviti
u muzej.

Iako j' ljetu već mimo
i žito požeto
vindar i jesen ima još
urodju mnogu.

Još imam
dosta reći
narodu svomu.

Još se ne dam
ne dam se
postaviti
u prašan muzej.

NE MOREM

ICH KANN 'S NICHT

februar 1987.

Ne morem
otajno
pjesme
pjevujuć
zakrivati sebe.
Toga ne morem.

Ich kann nicht
mein Ich
dichtend
verdichtend
verborgen halten.
Ich kann 's nicht.

Iako krik moj
jecanje moje
nigdo ne čuje
ne smim ostati nim
prešutit poslanstvo.
To ne smim.

Auch wenn mein Schreien
mein Lallen
ungehört bleibt
ich darf nicht stumm bleiben
die Botschaft verschweigen
Ich darf 's nicht.

Pjesnik riči
pjesnik za zutra
teška je sudbina moja
veliko brime.
Ali pobignut ne morem kot Jona
Ruka me svagde ulovi
kamogod bižim.
Pobignuti? Kamo?
Toga ne morem.

Dichter des Wortes
Dichter des Morgens
schwer ist mein Schicksal
schwer meine Last
Ich kann doch nicht fliehen wie Jona
die Hand erreicht mich
wohin ich auch fliehe
Fliehen? Wohin?
Ich kann 's nicht.

Htio sam se
diblje i diblje
zakriti.
Toga ne morem.
Kot pjesnik se moram
do bolne golote
otkriti
i ne smim reći
da toga ne morem.

Ich wollte mich
dichter und dichter
verhüllen.
Ich kann 's nicht.
Als Dichter muß ich mich
bis zur schmerzlichen
Nacktheit enthüllen
und darf nicht sagen
Ich kann 's nicht.

BAKLJA I GRM

4. XII. 1990.

Baklja sam
baklja
vrijed ću pogorit.

Ili sam grm u pustini
ki gori i gori
i neće pogorit
na vijeke!?

OPIS

juni 1991.

Mozak kot miš
truplo kot slon
trbuh kot vrića
prez dna.

ZRCALO

juni 1991.

Kad druge popljuvaš
poglej u zrcalo
da vidiš
nisi li popljuvao
i samoga sebe.

UZDAH ZA DOMOVINOM

Teplice, 20. II. 1991.

Sanje
moje sanje
sanje svakidanje

zač ste
svaki večer
mlednije i tanje?

Bdijem
dugo bdijem
bdijem do polnoći

bit ću
jako trudan
u nemiljoj zori.

Čut ću
čuti dicu
dicu siroticu

tugom
prosit kruha
da si glad utišu.

Majka
mi je mrtva
dom mi je pustina

zdahnem
oj kade si
mila domovina?

GORKA SADAŠNOST

Beč, 31. I. 1991.

BITTERE GEGENWART

KESERÜ JELEN

Gladnim dat gladit
oružje producirat
i bunkere gradit
sve to kratkovidno i ludo
ali s dobikom prodavat.

Hungernde hungern lassen
Waffen erzeugen
und Bunker bauen
all das kurzzeitig dumm
doch mit Gewinn verkaufen.

Ehezöket éhezni hagyini
fegyvert gyártani
óvóhelyeket építeni
s mindezt rövidlátón és bután
de nyereszkesedve eladni.

Boji omogući
odgovornost
porinuti drugim.

Den Krieg ermöglichen
aber die Verantwortung
anderen überlassen.

A hóborúért
a felelősséget
másokra hagyini.

Pet minut po 12
na pet minut pred 12
prez ufanja čekat.

Fünf Minuten nach 12
auf fünf Minuten vor 12
hoffnungslos warten.

Öt perccel 12 után
öt percre 12 előtt
hiába várni.

K R V A V O L J E T O

I. RODOLJUBLJE

30. VIII. 1991.

Rodoljublje
je sveta dužnost.
Zlorabljeni
izopačeni
nacionalizam
stvara pakao.

Kako bih mogao
zaspati mirno
po takovi slika?

Moreš li spavati
dok liječnik bez sna
neutrudljivo riže i krpa
naranjene ljude
žene i muže i dicu?

II. NEMILO KLANJE

Dhrće mi srce
jecajuć molim
i zdvojno pitam
kada će prestati
bitka krvava
i nemilo klanje?

Boj je strašno zlo
najveće zlo!

III. SMRTNA TUGA

Smrtno sam tužan.
Znao sam
da pomoći neće biti
i vidim
da pomoći nij.
Gdo ti more pomoć
i kako ti more pomoć
nesrićni narode moj!?

V. SAVJEST SVITA

1. IX. 1991.

Ako na jednoj točki
počne jabuka gnjiti
bit će vrijeda
cijela jabuka gnjila.

IV. VUKOVAR

Razbite zgrade
zastrašeni ljudi
uboga bolnica
kroz neprospavane noći
razderan kirurg.

Ako jedno selo i varoš
ili jedna krajina
počne goriti
a ognjogasci spavaju
vrijeda će cijeli Balkan
i možda i Europa goriti
i oganj se more
na cijeli svit proširiti.

Sada se je konačno
iako dosta kasno
savjest svita zbudila.

Hoće li i črljena armada
s četnici skupa
zeti na znanje
koliko je uri udriilo?

Hermann Hesse (1877 - 1962)

U MAGLI

Beč 10. VI. 1989.

Šetati se u magli je čudno!
Svaki grm i kamen je sâm,
Jedan bor ne pozna drugoga,
Svaki je sam.

Prijatelj je pun biše svit,
Dok je bio život moj lip;
A sad sam u maglu ovit
I zato nikoga viditi nij.

Zaista, mudar nij nigdo,
Ki ne pozna škurin,
Ke ga neizbižljivo i tiho
Luču od svih.

Šetati se u magli je čudno!
Živiti znači: bit-sâm.
Nijedan čovik ne pozna drugog,
Svaki je sâm.

Ingeborg Bachmann (1925 - 1973)

NA BARIKADI LEDA

Beč, 10. VI. 1989.

A ja ležim sama
ran puna na barikadi od leda.
Snig mi još oči
zaslipio nij.
K meni pritisnuti mrtvi
šutu u jeziki svi.
Ne ljubi me nigdo
i ki bi mi lampom mahao
nikoga nij.

Nr
Slovenija No P 607259

pušto

M
57

M

mehur

BEDAVI PUT

GG
XS
INO
Frankreich No 1.13.384

BELCO
slama
13
mrivo

prst
ku

prozor

JAMIA
14

NaT
CO

SAPA
zop...

G
Belgien No 605 371.679.010

Kumče i kumovi...

Pisati o pjesniku i piscu Augustinu Blazoviću, a pri tom ne spomenuti njegove veze Hrvatskomu akademskom klubu, je kot da bi krstili dite bez kumov. Ali pričinja se, da si kumovi u zadnjem vrimenu nisu bili svisni svojih dužnosti prema kumčetu, iako je to kumče, kako sam piše,

od prvih 25 ljet Kluba 24 i pol ljeta prebavio u njem.

Kako intenzivna je morala biti ta povezanost, se more samo naslutiti. U svojem romanu "Od Vulke u Velebit", Blazović napominje Hrvatski akademski klub kot mjesto, u kom upoznaje različne ljude i se sastaje s njimi.

Stvarnost se vjerojatno ne razlikuje jako od literarnoga zapisa.

Blazović u tom Klubu ali nije bio samo konzument, pasivni promatrač. Jur od samoga početka je bio senior i mentor. Mogli bi reći da je bio nekako starješina, koga su mladost, oduševljenje mladih ljudi, ljubav ovih ljudi k svojemu narodu, jeziku i svojoj braći po krvi vukli u ov Klub. Klub je tako za Blazovića bio zdenac mladosti, iz koga je crpio snagu, ideje i motivaciju za pisanje mnogih djela. Pred svim vatrene diskusije s mladimi intelektualci su ga ponukale, da zame pero u ruke i da tintom ohladi to pero, ko su svojim argumenti i protuargumenti bili kovali u klubu.

Plod takove jedne diskusije je na peldu Blazovićeve drama »Koliko smo, to smo«. Ovo djelo je napisao 1959. ljeta u Beču, a veljek potom je ov šalni igrokaz u tri čini proizvela

Augustin Blazović, dušobrižnik

kazališna grupa Hrvatskoga akademskoga kluba. Ista kazališna grupa je jur 1959. ljeta po prvi put predstavila Blazovićeve tragedije »Hiža Drašković«, i to u Filežu. Hakovski igrači su Blazovićeve djela predstavljali hrvatskoj publici širom Gradišća, ali i u Beču.

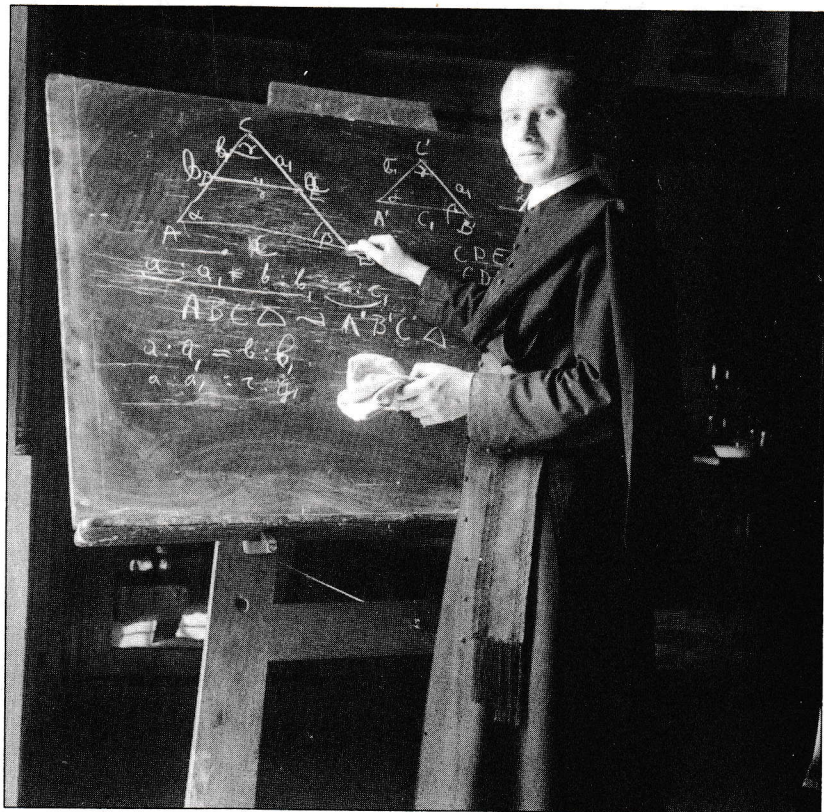
A u tiskanom obliku je (Novi) Glas širio njegove drame među Hrvati. »Hiža Drašković« i »Noe« su u nastavku tiskani u Glasu, a »Vratarica nebeska« jur u Novom glasu.

Augustin Blazović je stao uz samu zipku »Glasa«. Mladim studentom i urednikom je bio dobar prijatelj i svenek pri ruci s dobrim tanačem. Potpomagao je izdavanje ovoga časopisa i na mnoge druge načine. Za pisanje matricov je stavio na raspolaganje svoj pisajući stroj. Davao je pineze, a pomogao je i pri iskanju štamparije. Oko ovoga časopisa su se sve već počeli sakupljati mladi hakovci, ki su poriči prvoga glavnoga urednika Martina Prikosovića polako shvaćali i spoznavali, da i oni imaju u narodnom životu Gradišćanskih Hrvatov određeno mjesto i da moraju odigravati svoju ulogu, nač do tada mladina nije bila mislila. Glas je budjao mlade talente. Nikola Benčić, Bjelko Frank, Ewald Pichler, Ivo Sučić i Vladimir Vuković su u ovom časopisu zdigli po prvi put svoje pjesničke ili publicističke glase. No naročito »Glas« je davao pobudu i potpomagao književno stvaranje Augustina Blazovića. Imao je u »Glasu« forum, ki je kritički ocjenjivao njegove pjesme i eseje. Konstruktivna kritika je potpomagala Blazovićeve književnički razvitak. A čim precizniji, oštrij i bistrij je nastao Blazovićeve pjesnički izražaj, tim već su se pod njegovim okriljem mogli razvijati mladi pisci.

Blazović u Glasu a kašnje pak u Novom glasu nije pisao samo književna djela. Svojimi članki je pokušavao određivati i političke smjernice. U programatski članki

se je bavio na peldu jezikom, školom, književnim naraštajem, a kazao je i put, kim bi morao krenuti Hrvatski akademski klub, da zbudi intelektualce iz letargije. Ali zanimljiv je i fenomen, da se je

zasigura budućnost Kluba." Jarak među studentskom i seniorskom generacijom je postao sve veći i veći. I životna ljeta su sve već odvajala studente od nestora. U redi Kluba se je zabilo, da je dr.

Augustin Blazović, matematičar

Augustin Blazović početkom sedamdesetih ljet povukao iz suradničkoga tima Novoga glasa, a da je stoprv ljetos opet s jednim člankom o Miloradiću sklopio i aktivnu vezu Novomu glasu.

Isto tako kot se je Augustin Blazović apsentirao iz Hakovskoga časopisa, se je on povukao i iz društvenoga žitka. Samo sporadično je pohađjao klupske priredbe. A nije ni čudo. Očigledno se mladim klupskim generacijam nije ugodalo, da realiziraju neke Blazovićeve predodžbe o djelovanju HAK-a, ke je formulirao 1973. ljeta ovako: "Proširiti djelovanje u dva smjera: prema seniorom, s kimi se mora tražiti dodir radi stalne i konstantne predaje i ki bi mogli svega dati mladomu pokoljenju na put; ali proširiti djelovanje i prema sridnoškolcem, da se ovako

Augustin Blazović 1952. ljeta skupa s dr. Vičićem spasio HAK od raspadanja, a od mladih malo gdo zna, da je Klub prlje imao i svojega dušobrižnika ki je oblikovao različne priredbe, i da je ta duhovnički peljač bio pater Augustin.

U ovako kratkom članku je teško opisati sve ono, ča je spajalo Augustina Blazovića s HAK-om i ča bi HAK dandanas još moralo spajati s Augustinom Blazovićem. Ali znamda čedu ovi redi upomenuti kumove, da se opet ogledaju na kumče. Ar svaki uspjeh, svako dostignuće, svaka radost kumčeta bi morala obradovati i kumove. A u faza nevolje, tuge i samoće, bi kumovi morali pomoći kumčetu, da prebrodi žalost i da opet radosno zablista.

Jurica Čenar

Blazovićeva djela u (Novom)Glasu

Programatski članki

Prolog i preporuka	br. 1/1957
Naš pravopis	br. 1/1957
Jezik i srce	br. 1/1960
29. srebrnjak izdajnika Jude	br. 1/1962
Glas i narod	
ili problemi pučkoga stila	br. 2/1962
Stari-mladi, prije rata i dandanas	br. 3/1962
Seljak i traktor	
ili reforma našega jezika	br. 3/1962
Problemi književnoga naraštaja	br. 1/1963
Problemi naših kulturnih	
i narodnih vodjev	br. 2/1963
Ideje na putu od sanje u stvarnost	br. 1/1969
Opasnosti, razočaranja i napasti	
u kulturnom radu za narod	br. 2/1969
Intelektualci i narod	br. 3/1969
K analizi HKD-a	br. 4/1969
K analizi naroda	br. 1/2 / 1970
Glavne škole i mi Hrvati	br. 3/4 / 1970

Pjesme

Knjiga proroka Jone	
(Prev. Babits Mihaly)	br. 1/1960
Hrvatski vinograd	br. 2/1962
Na rubu jedne sjednice	br. 2/1962
Mladi seljak	br. 2/1962
Jug	br. 2/1962
Stari nosorog	br. 2/1962
Slomljeni vrč	br. 2/1962
U Kronosa smrtnog zagrljaja	br. 2/1962
Danas	br. 2/1962
Sveti Karmel	br. 2/1962
Paun	br. 1/1969
U adventskoj zori	br. 1/1969
Magarac	br. 1/1969
Akademskom klubu	br. 1/1969
Haiku-pjesme od Imme Bodmershod	
u prijevodu	br. 2/1969
šest Haiku-pjesam	br. 2/1969
Rastanak	br. 2/1969
Bumerang	br. 3/1969
Na kamenom dvoru u Beču	br. 3/1969
Picasso-slika jednog života	br. 4/1969
Rastriznenje u zori	br. 1/2 / 1970

Putopisi

Bliski istok iz blizine	br. 2 i 3/1957
El Prado	br. 2/1960

Igrokazi

Hiža Drašković	br. 1, 2, 3/1958
Noe, drama u 4 čini	br. 1,3 i 4/1961 i 1 i 2/1962
Vratarica nebeska	br. 1/2 i 3/4 / 1970 i br. 2/3 i 4/5 / 1971

Članki vjerskoga sadržaja

Božićna zvijezda i Sputniki	br. 4/1957
Problemi današnjega svijeta	
i Betlehem	br. 4/1959
Princeps pacis - vladar mira	br. 4/1961
Bog se priugne k ubogim i prostim	br. 4/1962
Papa Ivan XXIII.	br. 2/1963

Kritike

Bilješke na rubu jedne kritike	br. 1/1959
Putevi k modernom slikarstvu	br. 4/1961
Nešto o kritici	br. 1/1962
Život, ličnost i djelo Hemingwaya	br. 3/1962
Dvi priče od Erne Wobik	br. 3/1962
Na izložbi Ferdinanda Hodlera	br. 4/1962
Književne teme	
japanske Haiku-pjesme	br. 2/1969
Na ljetni igra u Dubrovniku	br. 3/1969
Šetnje s Ignacom Horvatom	br. 1/2 / 1970
Ignac Horvat kao kalendarac	br. 1/2 / 1970
Novi etični realizam	
u ruskoj književnosti	br. 1/2 / 1970
Užmivanju razdražnoga	
mozga na rub	br. 5/6 / 1972

Crnice

Miho Milanović si išće dom	br.1 i 2/1957
Nek noža ne za Božić	br. 4/1957
Pjevači-majstori na gomili	br. 2/1959
Na pol puta žitka človičjega...	br. 2/1959
Baron	br. 4/1959
Sudbonosni dani	br. 2/1961
Črni jahač (prijevod, Erna Wobik)	br. 3/1962
Šipkov grm (prijevod, Erna Wobik)	br. 3/1962
Otac i sin	br. 1/1969
Prije jeseni	br. 3/1969

O piscu...

Kad se je 29. januara 1921. ljeta rodio seljačkoj obitelji Blazović iz Frakanave mali sinak, koga su pokrstili "Franjo" još nijedan nije znao, da će mali Franjo nastati kada-koč kasnije jedan od najznamenitijih pjesnikova Gradišćanskih Hrvatova. A zvana toga u ono vrime ni Gradišća nije bilo. Ali šanse maloga Franje na pjesničku karijeru su bile ipak nadprosječno velike. Prvič je bio Frakanavac, ča je vjerojatno najvažnije za pjesnika, a drugič je bio blizak rođak Miloradića...

Po osnovnoj školi u Frakanavi, maturi s odličnim uspjehom je mladi Franjo počeo svoje studije matematike i fizike u Pešti. S 25 ljeti je zaređen za benediktinca. Dvi ljeta dugo je podučavao matematiku u benediktinskoj gimnaziji u Čepelu, a pak vjeronauk u Šopronu. Kad je Franjo Blazović, ki se je sada kod benediktinac zvao pater Augustin, došao 1949. ljeta u Beč, je vrijeda nastao dušobrižnik Gradišćanskih Hrvatova u Beču. U Hrvatskom akademskom klubu je nastao jedan od glavnih motorova, oko njega su se sakupljali mladi, angažirani Hrvati i mladi pjesnici.

1956. ljeta je Blazović nastao urednik Crikvenoga glasnika za Gradišće. U ovoj funkciji je 21 ljetu dugo bio odgovoran za crikveno novinarstvo Gradišćanskih Hrvatova.

Blazović je bio suradnik pri uređivanju Rimskoga misala, a 1974. ljeta je nastao član komisije za hrvatsku liturgiju. Blazović je

peljajući ekonom pannonalmskih benediktinceva u Austriji i superior ugarskih benediktinceva u Austriji. Uz svoja vjerska djela je Blazović i zvanaredno aktivan u sekularnoj literaturi. Pisao je nekoliko dramova, romanova, crtica, novelica i pjesmica. Uredio je "Knjige sveceva", Hrvatsko štamparsko društvo mu je izdalo knjige "Rosa i dim", "S licem prema narodu", "Tri drame" i "od Vulke u Velebit", s kom je dobio književno naticanje Štamparskoga društva 1967. ljeta.

Zvana toga je Blazović zastupan u velikom broju antologijova. Književno djelo Augustina Blazovića je naišlo na veliko priznanje ne samo med Gradišćanskimi Hrvati. Tako je primljen 1989. ljeta u austrijski PEN, a u istom ljetu je nastao i član Društva književnika Hrvatske. 1989. ljeta je onda i Zemlja Gradišće dodilila Blazoviću Veliki časni znak Zemlje. Ljetos je savezni predsjednik Austrije častio Blazovića titulom "profesor".

Augustin Blazović: sabrana djela

Augustin Blazović

tri drame

Hrvatsko štamparsko društvo

Augustin Blazović:

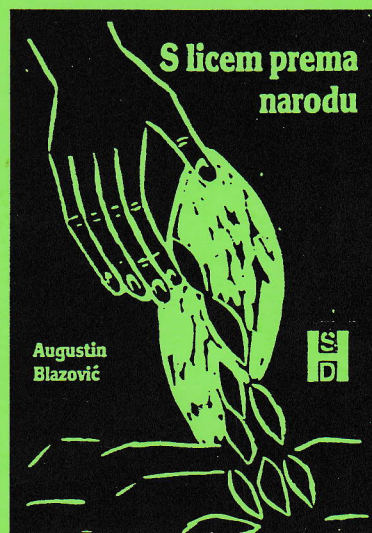
"Tri drame"

proza
uredio: Mirko Berlaković
izdavaatelj: HŠtD, Željezno 1983
u meki korica, 160 strani; § 60.-

Augustin Blazović:

"S licem prema narodu"

pjesme
uredio: Mirko Berlaković
izdavaatelj: HŠtD, Željezno 1987
u meki korica, 106 strani; § 70.-

Augustin Blazović

naj-
novija
Blazovićeva
proza

Hrvatsko štamparsko
društvo

knjiga će izlaziti stoprv
početkom decembra!

ново изданје - ново изданје - ново изданје

Augustin Blazović:

"najnovija Blazovićeva proza"

proza
uredio: Nikola Benčić
izdavaatelj: HŠtD, Željezno 1991
u meki korica, oko 150 strani; § 160.-

ново изданје - ново изданје - ново изданје

Sve tri knjige u setu morete naručiti za cijenu od § 260.-

Hrvatsko štamparsko društvo

Na hataru 54

Poštanski pretinac 26

A-7000 Željezno; tel i faks: 0 26 82 - 61 470

P. b. b.

Erscheinungsort: 1040 Wien

Verlagspostamt: 1040 Wien

DRUCKSACHE